

Publicerad 2009-09-14 22:36 av Pascali

I det vita

En vit duk

Är allting som är kvar

Du hade kunnat få måla på den

Fylla i mina konturer

Som jag krossade

När jag sållade bort

Stryka handen

Över min hud

Som om den fanns

Smeka bort det där krypande

Viska att jag har fel

I allt jag någonsin upptäckt

Jag hade kunnat måla linjer som en almanacka

Och fylla varenda dag

Skapa

Tid

För att

Strö ut den

Skapa

Lycka

Ur

Det tomma

Bygga det hela på ett

Tillfälligt

Personligt

Behag

I en stund

Rörelse

Det enda

Värt att

Slåss för att

Upprätthålla

Rädda

När allting faller

Och står i kontrast till svart

Men jag

Jag föredrar det vita

Och jag

Jag har ingen ursäkt längre för att

Existera

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pascali med Poeter.se id #13918 innehar upphovsrätten